

هو الله - ای یاران عبدالبهاء و بندگان جمال ابهی اکنون...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۹۴

هو الله

ای یاران عبدالبهاء و بندگان جمال ابهی اکنون که قلب این محزون چون فلك مشحون مستغرق تأثرات
گونگونست پیاد شما افتادم و آرزوی جان چنانست که پیاد یاران دلرا صفائی و جان را روح و ریحانی حاصل
گردد زیرا در ظلمات هموم تسلی خاطر یاران ذکر دوستانست و یاد مقربان در گه حضرت یزدان و چون پیاد شما
افتادم نفعه خوشی بمشام آمد و پرتوی روشن در این شب یلدا بر افروخت حمد خدا را که از صرف موهبتش
عبادی خالق فرموده که مظاهر حبّ و ولا و مطالع صدق و صفا و مشارق ودّ و وفا هستند یعنی قربانگاه عشق
را فدائیان قدیمند و نار عذاب و عقاب را خلیل جلیل همواره بذکر جمال قدم چون بحر مواجد و در محافل ذکر
الهی بمثابه سراج و هاج گلشن محبت الله را گل صد برگ خندانند و جنت ابهی را شجر سبز خرم ریّان بحر
عرفان را صدف پر در درّی درخشنده اند و مطلع محبت الله را کوکب ساطع رخشنده

بعد از صعود حضرت مقصود روحی لاجبائنه الفداء دمی نیارمیدند و نفسی براحت نکشیدند سر ببالین نهادند
راحت دل و کام جان نجستند دمبدم آرزوی شهادت کبری کردند و همواره منتظر یوم فنا بودند این نفوس
سزاوار انتساب آستان مقدّسند و این هیاکل لائق عبودیت درگاه مقدّس عبدالبهاء شب و روز از درگاه الهی
مستدعی آنست که هر يك از یاران آیت رحمن گردند و سبب صلح و سلام عموم شعوب و قبائل و ادیان روح

ORIGINAL

AUDIO

دوستی و راستی و آشتی در جسم امکان بدمند و هیكل ایجاد را برداء موهبت کبری بیاریند و الله هو المؤید
الموفق الکریم و علیکم التحیة و الثناء ع ع

